

Результати. За результатами досліджень встановлено, що із загальної кількості досліджених корів післяродового періоду (71 гол.) клінічно здоровими були лише 22 гол. або 30,9 %, а відповідно у 49 корів (69,1 %) діагностовано післяродову патологію.

Таблиця. Поширеність і структура поліморбідної післяродової патології корів (n / %)

Загальна кількість тварин у післяродовому періоді	Клінічно здорові	Післяродова патологія										
		Поліморбідна патологія			Мастит	Затримка посліду	Кетоз	Патологічні роди	Аборт	Метрит	Набряк вимені	Випадіння матки
		затримка посліду + кетоз	кетоз + мастит	набряк вимені + мастит								
71 / 100	22 / 30,9	6 / 8,4	1 / 1,4	1 / 1,4	6 / 8,4	14 / 19,7	11 / 15,5	2 / 2,8	3 / 4,2	2 / 2,8	2 / 2,8	1 / 1,4

Найбільш поширеними післяродовими патологіями корів молочно-товарного комплексу «Скатеринославський» були затримка посліду і кетоз, які зареєстровано у 14 гол. (19,7 %) та 11 гол. (15,5 %) відповідно, а також їх поєднання (затримка посліду + кетоз) – у 6 гол. (8,4 %). Крім цього, були виявлені поєднання кетоз з маститом (1 гол. або 1,4 %) та набряк вимені з маститом (1 гол. або 1,4 %). В цілому ж, на поліморбідну післяродову патологію захворіло 8 гол., тобто 11,3 %.

Висновки. Таким чином, в умовах молочно-товарного комплексу «Скатеринославський» захворюваність на поліморбідну патологію була на рівні 11,2 %, а найбільш поширеними післяродовими патологіями корів були затримка посліду та кетоз і їх поєднання, які реєстрували у 43,6 % поголів'я.

УДК 619:616.5:591.485

КЛІНІКО-ДІАГНОСТИЧНІ КРИТЕРІЇ, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА ОТИТУ У ДОМАШНІХ ТВАРИН

Суслowa Н.І. к.вет.н., Ліпошко Б.В, магістр

Suslova@ua.fm

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, місто Дніпро

Вступ. Серед українців все більше зростає тенденція до популяції домашніх тварин. Статистика наголошує, що крім домашніх тварин, також в Україні стрімко зростає кількість безпритульних собак та котів. Захворювання вух є досить розповсюдженою патологією серед домашніх тварин. За літературними даними, отити становлять 20% від всіх захворювань, що зустрічаються в практиці ветеринарного лікаря. В зв'язку з цим все більш актуальним стає вивчення проблематики алергічних захворювань та дерматологічної патології домашніх улюбленців.

Мета дослідження – вивчення основних факторів, що спричинюють розвиток отиту у дрібних тварин та використання основних методів діагностики та лікування даної патології.

Матеріали і методи дослідження. Дипломна робота була виконана на базі приватної ветеринарної клініки «ЗооВетЦентр» та кафедри клінічної діагностики внутрішніх хвороб

тварин факультету ветеринарної медицини Дніпровського державного аграрно-економічного університету. Об'єктом клінічного та лабораторного дослідження стали тварин, що надійшли до приватної ветеринарної клініки «ЗооВетЦентр» в період з 2018 – 2019 р.р. з клінічною симптоматикою зовнішнього отиту змішаної етіології.

Для діагностики та проведення подальшого лікування тварини були розділені на 2 групи, що включала в себе по 7 тварин в кожній групі. Всі тварини під час лікування перебували на стаціонарі в клініці «ЗооВетЦентр».

Оскільки отит патологія, що потребує комплексної діагностики, тому були проведені ряд загальноклінічних методів, а саме - загальний огляд тварини, локальне дослідження вушних раковин та оцінка фізіологічних показників (температура, частота пульсу та дихання). Також методи діагностики захворювань вух включали в себе інструментальну діагностику (отоскопія), лабораторні методи дослідження (мікроскопічне та цитологічне дослідження вмісту з вух, морфологічний та біохімічний аналіз крові).

Для порівняльної оцінки ефективності лікування тваринам використовували різні схеми лікування. Контрольна група, включала в себе котів та собак віком від 5 місяців до 11 років з характерною симптоматикою отодектозного отиту та отомікозу. Залежно від захворювання використовувала для терапії цієї групи схему лікування отитів приватної ветеринарної клініки «ЗооВетЦентр». Вона включала в себе використання наступних препаратів: Адвокат, Аурікап, Отофлорекс, Кандибіотик та Аугментин.

До другої групи, входили тварини, коти та собаки віком від 6 місяців до 8 років з характерною симптоматикою отодектозного отиту та отомікозу.

Схема лікування, включала в себе використання наступних препаратів Адвокат, Отофлорекс, Лосьйон 8 in 1 Excel Ear Care, Кандибіотик, Аугментин та доповнена дієтотерапією за допомогою корму Royal Canin HYPOALLERGENIC DR25 для котів та Royal Canin HYPOALLERGENIC DR21 для собак.

Результати власних досліджень. За статистичними даними, які отримали на основі даних амбулаторного журналу приватної ветеринарної клініки «ЗооВетЦентр» встановили, що захворювання вух частіше реєструються у котів (70 %), рідше у собак (30%). Також відмітили, що коти є більш схильними до уражень кліщами (9 випадків), на відміну від собак, у яких, у більшості випадків, реєстрували отомікозні ураження (6 випадків). Крім того встановили породну схильність, а саме, у котів, з 10 зареєстрованих клінічних випадків отиту: отодектозної етіології у британських висловухих – 2, у шотландських висловухих та у сфінкса – по 1 та у метисів – 5 клінічних випадків відповідно. Отомікозні ураження спостерігали у 1 британської висловухої кішки.

Відповідно до проведеного дослідження відмітили, що при загальному огляді у обидві групи тварин мають однаковий прояв клінічних симптомів Важливим та інформативним є локальне дослідження вушних раковин для постановки діагнозу та підбору ефективних засобів терапії. Під час огляду вушних раковин тварин за допомогою отоскопу з ознаками отиту змішаної етіології враховували наявність набряку та гіперемії вушних раковин, больовий синдром за пальпації, пригнічений загальний стан.

В якості диференціальної діагностики за патології вух провели лабораторне дослідження вмісту зі слухового проходу тварин. За паразитарного отиту виявили кліщів *Otodectes cynotis*, а за грибкового – в слуховому проході виявили бактеріальну інфекцію (коки, нейтрофіли) та грибки роду *Mallasesia*.

Крім того для ефективності терапії було проведено відбір крові у обох дослідних групах тварин, до та після лікування. В подальшому було проведено морфологічне та біохімічне дослідження крові. Аналізуючи отримані дані, можна стверджувати що, у тварин обох досліджуваних груп до лікування зареєстровано підвищення кількості лейкоцитів. Отримана лейкограма, тварин хворих на отити змішаної етіології характеризується збільшенням кількості еозинофілів та моноцитів. У біохімічному аналізі крові спостерігали

такі зрушення як гіперферментемію (збільшення АлАТ, АсАТ), гіпербілірубінемію (вміст прямого та непрямого білірубіну), збільшення вмісту креатиніну.

Зміни цих показників вказують на наявність запальних процесів у внутрішніх паренхіматозних органах, обумовлених паразитуванням кліщів та ростом грибків у зовнішньому слуховому проході.

Аналізуючи ефективність проведеного комплексного лікування варто відзначити, що за клінічного обстеження відмітили наявність позитивної динаміки у I контрольній групі тварин на 5-7 день після застосування обраної терапії. На це вказували покращення апетиту тварин, збільшилась активність тварин. У тварин II дослідної групи позитивну відповідь на проведене лікування відмітили на 3-4 день після початку терапії.

Також на 3-4 день від початку лікування відмітили зниження гіперемії вушних раковин та зменшення розчухування вух. У тварин II дослідної групи ці ознаки спостерігали на 2-3 день від початку проведення лікування.

Після терапії тваринам були повторно проведені лабораторні дослідження, а саме – аналіз вмісту вушного проходу та біохімічний та морфологічний аналіз крові. Внаслідок комплексного лікування у тварин обох груп за мікроскопічного та цитологічного дослідження патологічних змін не виявлено.

Об'єктивним критерієм ефективності обраної терапії було зменшення кількості лейкоцитів, зменшення кількості еозинофілів та моноцитів у лейкограмі. Також в біохімічному аналізі крові відмітили зниження до фізіологічної норми таких показників як АлАТ, АсАТ, білірубіну та креатиніну. Всі тварини контрольної і дослідної груп після проведеного лікування одужали.

Висновок. Внаслідок проведення комплексної діагностики досліджуваних тварин виявили основні етіологічні чинники, що спричинюють виникнення отитів змішаної етіології у дрібних домашніх тварин, а також встановила видову та породну схильність котів та собак до виникнення захворювання.

На основі комплексної діагностики встановили діагноз «отит змішаної етіології» та призначили схеми лікування для обох груп тварин. Отримані дані лабораторних досліджень після проведення терапії свідчать про те, що комплексна схема лікування отитів змішаної етіології, яку використовують в приватній ветеринарній клініці «ЗооВетЦентр» та комплексна схема розроблена нами на основі даних літературних джерел є ефективною і доступною та не викликає труднощів при її застосуванні для хворих тварин. В якості профілактики власникам були розроблені та надані рекомендації щодо попередження виникнення патології у тварин.

УДК 619:618:636. 7

ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА ХВОРОБ ЯЄЧНИКІВ І МАТКИ У СУК

Зюкіна А. Є., магістрант, Склярів П. М., д. вет. н., професор кафедри хірургії і акушерства с.-г. тварин

skliarov.p.m@dsau.dp.ua

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ (актуальність). У зв'язку із зростанням кількості захворювань органів репродуктивної системи собак, серед яких найбільш поширеними є оваріо- та метропатії, виникає необхідність застосування сучасних, достовірних і високоінформативних методів діагностики. За останнє десятиліття методи візуальної діагностики у ветеринарній медицині були значно вдосконалені. Ультразвукове сканування дозволяє безпосередньо в режимі реального часу побачити процеси, що відбуваються в яєчниках і матці, без будь-яких хворобливих втручань.